

ТАРАЛЕЖЪТ И СЛЪНЧОВАТА СВАТБА

chitanka.info

Някога си, това било много, много отдавна, слънцето решило да се жени, да си доведе стопанка в къщата, да му отгледа челяд. Поканил слънчо всички животни и зверове на сватбата си и всички се зарадвали, че най-после и слънцето ще се задоми като всички. Само таралежът никъде не се виждал. И тръгнало слънцето да го търси по гори и долища, назъртало и в най-гъстите шубрачки, поглеждало и в дупките, и в хралупите на дърветата. И не щеш ли, тъкмо когато, вече се отчаяло слънцето, че таралежът е потънал вдън земята, съгледал го свит в една дупка да поглежда сърдито към него. Влязло слънцето при таралежа, направило му дълбок поклон и го поканило за сват. А този ядосано се обръщал насам-натам и не искал да погледне слънцето в очите. А то, щастливо и радостно, че ще си има невеста, бързо напуснало таралежовата дупка и отишло в палата си. След някой ден пак минало, ала таралежът изчезнал и слънцето оставило поръка при съседите му: прави каквото прави ежко, в неделя да дойде на сватбата!

Въртял–сукал таралежът, но нямало какво, отишъл в слънчовия палат. Там били събрани всички животни и зверове. Дигнала се радостна глъчка: едни пеели, друг играели, трети се смеели високо — сватба! Наредени били дълги трапези с ядене и пиене, кое от кое повкусни, и всички яли с голям апетит. Само таралежът седял навъсен пред масата и облизвал един камък. По едно време слънцето влязло в стаята при сватбарите и изпуснало толкова много топлина, че всички едва не се задушили. Погледнал Слънчо сърдития таралеж, който облизвал камъка, и рекъл:

— Ежко, тебе какво не ти харесва на моите гозби, та ближеш тоя камък? Кажи какво искаш и веднага ще се донесе!

— Нищо не искам, Слънчо! Всичко е много хубаво и вкусно, ала аз реших да се подготвя още отсега за напрежните си дни. Мисля си, ти сега си сам и огряваш цялата земя, от тебе изгарят и треви, и посеви, напуква се земята, умират от жажда и горещина много животни и птици. А утре, когато ти се народи челяд и тя грейне като тебе, какво ще стане със света? Всичко ще изгори и ще останат само камъните. Затова и аз се уча да ям камъни, когато твоят палат се изпълни с малки слънцета.

Слънцето се замислило дълбоко и излязло, та се затворило в друга стая. Дълго седяло там само, а сватбарите го чакали и се чудели, като каква ще е тази работа, та младоженекът се бави толкова! Тогава

скочил един мишок и отишъл, та надзърнал през една дупка в слънчовата стая. Видял го да седи тъжен и замислен с клюмнала глава. Уплашил се мишокът и веднага се върнал, та казал на сватбарите, че младоженекът седи обронил глава и загледан, без да вижда и чува нещо около си.

Не след дълго и слънцето влязло при сватбарите. То било някак си посърнало и пребледняло. Погледнал смълчаните си сватбари и рекъл всички да си разотидат, защото сватба няма да има и слънцето никога няма да се жени.

Разсърдили се всички животни и скокнали да бият таралежа, който наскърбил слънцето. Таралежът успял незабелязано да се скрие в една дупка и другите не могли да го намерят. Когато всички си отишли, таралежът се измъкнал и ниско се поклонил на слънцето, а тоя го благословил да има игли по кожата си, та да го пазят от другите животни. И оттогава таралежът никому не се бои. Щом го нападне някой, той се свива на кълбо и иглите му настръхват. А слънцето грее само и топли целия свят. То не се сърди на таралежа, защото разбрало колко умен и мъдър е той.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.